

Савет за штампу
Комисија за жалбе Савета за штампу
Француска 5/7, 11000 Београд

Предмет: Жалба на писање портала „Глас западне Србије“

Поштовани,

Достављам жалбу на писање портала „Глас западне Србије“ и то на текст „Службени аутомобил нестao са паркинга – нико не зна где је већ десет дана“ који је на поменутом порталу објављен 01.07.2016.

Линк: <http://glaszapadnesrbije.rs/373392/sluzbeni-automobil-nestao-sa-parkinga-nikko-ne-zna-gde-je-vec-deset-dana/>

Сматрам да је објавом тог текста повређен Кодекс новинара Србије на начин како следи.

У тексту је наведено:

1. „Пријепоље - Још од половине прошле недеље службени аутомобил општине Пријепоље не налази се на службеном паркингу нити запослени знају ко га користи и где се налази. "Знамо да га нема још од прошле среде, возачу је узета картицу за гориво, а аутомобил се од тог дана не појављује на службеном паркингу", рекли су Гласу западне Србије (ГЗС) запослени у Општинској управи“.

Овим је прекршен одељак 1. (Истинитост извештавања) тачке 1., 2., 3. и 5., одељак 5. (Новинарска пажња) тачке 1. и 2. јер:

У СО Пријепоље води се уредна евиденција коришћења службених возила и сви запослени у општинској управи, који по природи свог посла треба да знају где су службена возила и ко их користи, све време имају сазнања о томе. Службени аутомобил о коме је реч у овом тексту није био украден, не постоји никаква пријава те врсте од било ког запосленог у општинској управи, нити коришћен мимо службених потреба општине, не постоји никаква пријава ни те врсте од било ког запосленог у општинској управи. ГЗС је објавио анонимну изјаву запослених у управи, не наводећи дакле ниједно име или функцију свог саговорника, па чак ни изјаву возача на околност да му је, како тврде „узета картица за гориво“. Очигледно, у питању је измишљена изјава или изјава типа „рекла-казала“ од стране неовлашћених лица. У даљем делу текста наводи се да је службени аутомобил користио председник општине за пут у Београд, па је сасвим јасно да је редакција ГЗС имала сазнање да аутомобил није „нестao са службеног паркинга и да нико не зна где је“, како је наведено у наслову текста.

2. „Иначе, у нашу редакцију стигло је више порука везаних за службени аутомобил, у којима се спекулише да је службено возило Суперб ПП-016-ЋТ наводно разбијен, али да ли су ти наводи тачни нисмо успели да питамо Зиндовића, јер је изнервиран нашим питањем прекинуо везу.

Иначе, Курир и Санџакхабер преносе да је ауто наводно слупан у Београду, али још увек нисмо у ситуацији да потврдимо истинитост ове вести због чега смо упутили званични допис локалној самоуправи у Пријепољу да нам одговори шта се заправо догађа и да ли је тачно да је Зиндовић користио службено ауто у приватне сврхе и да ли је том приликом оштећен или уништен аутомобил, чија је вредност према неким проценама 20.000 евра."

Овим је прекршен одељак 1. (Истинитост извештавања) тачке 1., 2. и 5., одељак 4. (Одговорност новинара) тачка 3., одељак 5. (Новинарска пажња) тачке 1., 2. и 3. и одељак 7. (Поштовање приватности) тачка 3.

Како су ме из редакције ГЗС назвали након што су објавили текст у коме су ме неистинито оптужили да сам разбио службени аутомобил, одбио сам тог дана даљу комуникацију са њима. То не значи да ГЗС није могао да прибави одговор на своја трач питања од неког другог службеног извора (саобраћајне полиције у Београду рецимо, на околност да ли је забележен удес у коме је учествовало возило наведених регистарских ознака).

Такође, редакција ГЗС би, да је поштовала Кодекс новинара, сачекала одговор од локалне самоуправе у Пријепољу на питања које су поставили: да ли сам користио службени аутомобил у приватне сврхе и да ли је при том ауто оштећен или уништен и колика је вредност аутомобила.

Упркос сазнању да је лист Курир на свом порталу демантовао целу причу о томе да сам наводно имао удес и слупао службени аутомобил, и упркос томе да су тај деманти из Курира објавили у истом тексту, ГЗС у наставку текста и даље инсистира на тражењу одговора о судару којег није било и слупаном ауту.

Са знањем да је приватност јавних личности и носилаца јавних функција делимично ограничена, истичем да одређене границе ипак постоје. Објавом непроверене и нетачне вести доведен сам у ситуацију да добијем телефонске позиве од своје ћерке и супруге са питањима да ли сам жив, колико сам повређен, ко је са мном био у колима у тренутку удеса, има ли мртвих, има ли повређених, где се догодио судар, са ким смо се сударили Било је тешко, онако узнемирене и забринуте, уверити их да то што су прочитале на ГЗС није истина, да није било никаквог удеса. Сличне позиве тог и наредних дана добијао сам и од познаника и пријатеља.

На основу свега наведеног подносим ову жалбу Комисији за жалбе Савета за штампу са надом да ће она бити усвојена и са још већом надом да ће то бити подстицај редакцији ГЗС да убудуће поштује Кодекс новинара Србије и новинарску етику.

У Пријепољу, 19.09.2016.

Подносилац жалбе

Драгољуб Зиндовић
председник Општине Пријепоље

